

Bilag.

Retslægeraadet.

København, den 16. April 1934.

Til Socialministeriet.

I Skrivelse af 28. Marts 1934 (K. J. Nr. 315—33) (modtaget den 3. April) udtaler Ministeriet:

„I Anledning af en fra Justitsministeriet fremsat Anmodning om, at der maa blive givet Retslægeraadet Lejlighed til at udtale sig om det af Socialministeriet fremsatte Forslag til Lov om Foranstaltninger vedrørende aandssvage, skal man hoslagt fremsende et Eksempplar af det nævnte Lovforslag, idet man ikke har villet undlade at give Retslægeraadet Lejlighed til over for Socialministeriet at fremkomme med den omhandlede Udtalelse.“

Saaledes foranlediget skal man først bemærke, at *Retslægeraadet*, der i 25 Aar har været Myndighedernes sagkyndige Raadgiver angaaende Foranstaltninger vedrørende aandssvage, særlig disses personretlige Forhold, jfr. Lov Nr. 111 af 30. April 1909 § 10, og som af Justitsministeriet har faaet overdraget det Hverv at bearbejde det hidtil foreliggende, i Raadet beroende Sterilisationsmateriale med Henblik paa Sterilisationslovens Revision, paa et tidligere Tidspunkt, hvor Raadets Udtalelse havde haft Udsigt til at kunne virke medbestemmende paa Regeringens og Lovgivningsmagtens Stillingtagen til det foreliggende Spørgsmaal, endog særdeles gerne vilde have nyttiggjort sin Sagkundskab gennem til Bunds uddybende Indlæg eller mundtlige Forhandlinger.

Men nu, hvor man har bragt i Erfaring, at det omskrevne Lovforslags Behandling paa Rigsdagen, uden at Raadet har haft Lejlighed til at medvirke, allerede er ret langt fremskreden, er man ikke sikker paa, at en omfattende Udtalelse om Sagen vil faa den fornødne Betydning, hvorfor man indskrænker sig til en Stillingtagen til nogle efter Raadets Skøn væsentlige Punkter samt til nogle almindelige oplysende Bemærkninger.

Det bemærkes herved, at Raadet selvfølgelig staaer til Tjeneste, dersom Lovgivningsmagten skulde ønske nærmere at tage dets Sagkundskab i Brug.

Raadet — i hvis Behandling af Sagen foruden Medlemmerne (Professorerne Hauch, Sand og Wimmer) tillige den af de fast tilfornordnede psykiatriske sagkyndige, der har særlig Indsigt i Aandssvagevæsen, Overlæge ved Østifternes Aandssvageanstalter, Dr. med. Johs. Nørvig har deltaget — skal herefter udtale:

I Bemærkningerne til Forslag til Lov om Foranstaltninger vedrørende aandssvage anføres, at Reglerne om aandssvages Indlæggelse i og Udskrivning af Anstalt i det væsentlige er stemmende med, hvad der blev foreslaaet i det af Familieretskommissionen i 1927 udarbejdede Lovudkast angaaende sindssyge og aandssvage Personers Hospitalsophold. Grunden til, at der nu søges lovgivet for *aandssvage alene* og ikke som i nævnte Lovudkast for sindssyge og aandssvage under eet, angives at være, at man fra Aandssvageforsorgens Side (efter hvad der er Raadet bekendt dog kun fra en enkelt Side af Aandssvageforsorgen) har gjort gældende, at der var saa store Forskelligheder mellem sindssyge og aandssvage, at der vanskeligt kunde gives fælles Regler for de to Grupper af psykisk abnorme. Denne Begrundelse er dog efter Raadets Skøn ikke holdbar. Man har muligvis særlig fæstnet Opmærksomheden ved de relativt kortere varende, helbredelige Sindssygdomsformer, først og fremmest den manio-depressive Sindssygdom, og det er vel rigtigt, at denne Lidelse i Regelen rammer Personer i en Alder, hvor de nogenlunde har indtaget en Plads i Samfundet blandt normale Personer, og at de, naar Sindssygdommen er helbredet, i Regelen atter vil kunne gaa ud i Samfundet. Men som fremhævet i Familieretskommissionens Betænkning tiltrænges der ogsaa over for disse syge i høj Grad lovhjemlede Regler for